

Saksframlegg

Arkivnr. K01	Saksnr. 2016/2300-3	
Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Utvalg for næring, plan og miljø		

Saksbehandler: Aril Røttum

Søknad om motorferdsel i utmark og vassdrag - kjøring av minigraver for nedgraving av vannledning til hytte - Olav Stavsvøien

Dokumenter i saken:

- 2 I Søknad om motorferdsel i utmark og vassdrag - Olav Stavsvøien
- 3 S Søknad om motorferdsel i utmark og vassdrag - kjøring av minigraver for nedgraving av vannledning til hytte - Olav Stavsvøien

Ingress

Søknad om tillatelse til kjøring med minigraver for nedgraving av 250 m vannledning fram til hytte.

Saksopplysninger

Viser til søknad av 1.11.2016 hvor det søkes om tillatelse til å kjøre med minigraver i trase fra Burusjøen (gammelvollan til Langvika) fram til egen hytte. Formålet med kjøringen er nedgraving av 250 m vannledning fra Lundtjønna i nærheten for å skaffe vanntilførsel til privat hytte som ligger på eiendommen gbnr 217/1. I søknaden opplyses det at kjøringen fant sted den 15. og 17. oktober i 2014. Det søkes derfor i ettertid med bakgrunn i vilkår i sak 126/16.

Viser til sak 126/16 i NPM – utvalget behandlet den 17.10.2016 hvor det ble gjort følgende vedtak:

Midtre Gauldal Kommune gir dispensasjon for graving av vannledning på 250 m fra Lundtjønna og til hytte på eiendommen gbnr 217/1.

Det ble satt vilkår om, sitat:

«Få tillatelse etter lov om motorferdsel i utmark med tilhørende nasjonal forskrift».

Dette betyr at dispensasjonen fra kommuneplanens arealdel er avhengig av at det gjøres et positivt vedtak i forhold til å gi tillatelse etter nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag.

Søknaden behandles etter § 6 i forskriften som er en unntaksbestemmelse som brukes i unntakstilfeller dersom søkeren kan påvise et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuelle tillatelse kan gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Saken kan ikke delegeres til kommunal tjenestemann, og behandles derfor av NPM – utvalget.

Vurdering

Lokal landbruksmyndighet uttalte følgende til dispensasjons - søknaden fra kommuneplanens arealdel om graving av vannledning ved Burusjøen: Det bemerkes at området rundt Burusjøen er et av de mest utbygde hytteområdene i kommunen. Det uttrykkes derfor skepsis til slike tiltak, dersom det blir vanlig å føre fram vann til hyttene i nedgravde vannledninger. Graving krever tillatelse etter lov om motorferdsel i utmark med tilhørende nasjonale forskrift.

Det er ved flere anledninger gitt tillatelse til kjøring med mindre gravemaskin i utmark for å utføre reparasjonsarbeider på grunnmurer og pilarer, og i forbindelse med grunnarbeid på nybygg når dette ikke kunne vært gjennomført på annen måte. Dette er tiltak som ikke er knyttet til turkjøring, og som det av den grunn kan være forståelse for.

Det oppfattes spesielt å gi tillatelser til graving av vannledninger fram til enkelte hytter i områder hvor det befinner seg svært mange hytter.

Saken kan danne presedens for andre som ønsker å gjøre lignende tiltak. Det er derfor meget uheldig at slike tiltak gjennomføres uten at det på forhånd har vært en søknadsbehandling. Det er svært usikkert om det ville ha bli gitt tillatelse til tiltaket. Mest sannsynlig vil en slik sak bli avslått. Dersom vi gir tillatelse i dette tilfellet i ettertid, kan det føre til uheldige situasjoner hvor andre søkere kan påberope seg forskjellbehandling, hvis det blir gitt avslag i nye saker. Det må ikke bli slik at kommunen gir tilgivelse i ettertid og dermed tillatelse til slike tiltak.

Kommunen ønsker ikke en utvikling som ender opp med at det blir gravd ned vannledninger med gravemaskin til fritidsboliger. Landbruksmyndigheten i kommunen har ved flere anledninger anbefalt at området rundt Burusjøen reguleres for å avklare slike spørsmål.

Det er derfor mest riktig å avslå denne saken. Konsekvensen blir at det må vurderes å ta opp igjen vannledningen. Dette er kanskje ikke mulig uten maskinell hjelp.

Vi vurderer at en oppgraving av vannledningen igjen vil føre til et minst like stort inngrep i naturen som den første gravingen ved nedlegging av vannledningen. Vi innser at skaden allerede har skjedd. Vi ønsker å kunne påvirke at skaden/kjøresporene minimaliseres. Det er derfor best om det ikke blir kjørt inn dit med gravemaskin en gang til. Kommunen har satt vilkår om at inngrepet ikke skal tilsås, men at de lokale arter får spre seg selv og dekke gravesårene over tid. Dette ble gjort for å begrense skaden mest mulig.

Dersom kommunen avslår søknaden om motorferdsel med gravemaskin på barmark, vil det i dette tilfelle være naturlig med en ulovlighetsoppfølging etter Motorferdselsloven.

Kommunen kan etter søknad gi tillatelse til kjøring dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Tiltaket knytter seg ikke turkjøring. Graving av 250 m vannledning kan vanskelig oppfattes som et særlig behov. Tiltaket kan gjøres med spade, men det er vel neppe realistisk i dag. Det skal stilles meget strenge krav til «særlige behov» og til at behovet ikke kan dekkes på annen måte. Spesielt restriktiv skal praksisen være for tillatelser til barmarkskjøring.

Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Det er et absolutt mål å forsøke å redusere motorferdselen på barmark til et minimum. Graving av vannledninger med gravemaskin som i dette tilfellet kan neppe oppfattes som nødvendig for å skaffe tilfredsstillende vannforsyning til fritidsbolig. Kommunen mener derfor at transportbehovet ikke har stort nok nytteformål i dette tilfellet. Skadene som påføres naturmiljøet er også for store i forhold til transportbehovet.

Den enkelte søknad må ses i sammenheng med forventet antall tilsvarende søknader. Selv om den enkelte tillatelse ikke vil by på vesentlige ulemper, kan en søknad avslås av hensyn til de samlede konsekvenser av å innvilge tilsvarende søknader.

Økonomiske konsekvenser

Saken har ingen økonomiske konsekvenser for kommunen.

Rådmannens innstilling

Midtre Gauldal Kommune avslår søknad fra Olav Stavsøien, datert 1.11.2016 om tillatelse til kjøring av minigraver fram til hytte på eiendommen gbnr 217/1 for nedgraving av vannledning fra Lundtjønna til egen hytte, samt kjøring tilbake i området fra Burusjøen til hytte i Langvika.

Kommunen har vurdert at den nedgravde vannledningen ikke skal graves opp igjen. Dette vil føre til minst mulig skade på naturmiljøet.

Dette begrunnes med at motorferdselen skal begrenses til et minimum, og at søkeren ikke påviser et særlig behov som ikke kan dekkes på annen måte. Transportbehovet vurderes ikke stort nok i forhold til de skader og ulemper det vil påføre naturmiljøet. Søknaden avslås også av hensyn til de samlede konsekvenser av å innvilge tilsvarende søknader, jf. rundskriv T 1/96, pkt. 7.3.2. Vedtaket er gjort med hjemmel i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag § 3, og med hjemmel i nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.